

IN ANII TRECUTI ESIA SUB TITLULU „UMORISTULU.”

Pc'i'a acésta ese totu a opt'a di!
— dar prenumeratiunile se pri-
mescu in toate dillele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl 60 cr. pe trei lune 1 fl 80 cr.

Tótesiodienile sibaniide prenume-
ratiune sunt de a se tramitela Redac-
tiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 4

VIETI'A UNUI BARBATU MARE,

(din seculu trecut.)

Frundia verde de pe snopu,
Postu-am io si protopopu,
Si-atunci-mi mersese bine
Ca-ci n'aveam treba cu nime;
Er' de simtiu natiuna lu
Me feriam, ca de-unu pocalu
De veninu si de puciösa.
Viéti'a mi érá frumösa!

Dar' n'am vrutu io sê remanu,
Ca protopopu de romann,
Ci-am amblatu in susu si'n josu,
Cátu calare, câtu pe josu;
Nesuitu-m'am io tare,
Sê devinu popa mai mare,
N'am crutiatu de felu nimicu,
Pan' me puseru canonicu.

Ce viéti'a-am mai avutu!
Si nimica n'am facutu;
Ei! ba sê ve ceru pardonu:
Am scrisu Enchiridionu,
In care-am disu cu tarä
Si cu mare bucuria,
Cumca toti cu mari, cu mici,
Sê ne facemu catolici.

Dar' poporul est'a-a nostu,
Fiindu o léca cam prostu,
Sê m'asculte n'a voitu,
De si multe i-am vorbitu;
Elu mi-a disu: voiu sê remanu
Si de-aci 'ncolo romann.
Astfelu ne-ascultandu de mine,
Me facura de rusine!

Inse io ca-unu omu cu minte
Decátu tôte, mai n'ainte
Am voitu sê propasiescu,
Sê am unu trau mai domnescu.
Deci m'am pusu si am amblatu
La ministri si 'imperatu.
I-am rogatu cum am potutu
Pan' vladica m'au facutu.

De-atuncia si pan' acum'a,
Cátu cu reulu, câtu cu bun'a,
M'am silitu, cum bine scii,
Sê bagu ura intre fii;
Intre fiii mamei mele,
Ce-su goniti de multe rele.
Dar' pre semne nu-mi succedo,
Nime-acum'a nu-mi mai crede.

Nu de multu am auditu,
— Cä de cetitu n'am cetitu, —
Cumca unii fii din cleru
Aréta prea mare zelu,
Pentru limba si natiune,
Carea i-a donatu cu nume.
Ei au disu prin vin cuventu:
Cä pronunciamentu-e santu!

Io m'am pusu cu grabnicia
Si 'ncatranitu de mania,
Si unu circulariu li-am scrisu,
Ce n'au crediutu nici in visu.
I-am dogenitu, i-am spelatu,
Precum n'au mai asceptatu.
Li-am disu, că: sê nu cutedie,
Un'a s'o defaimedie!
Ha! ha! ha!

GUR'A SATULUI.

Două muieri, ca si cari sê nu fia multe!

Unu barbatu si-a manatu muiera in târgu cu unu caru de grâu.

— Dar' cumu sê vendu grâulu, barbate?

— Cumu va amblă târgulu; vei vedé tu acolo!

In târgu vine unu omu si întreba:

— Cumu vindi grâulu, muieru?

— Cumu ambla târgulu!

— Târgulu ambla jumetate in credintia, jumetate pe acceptare, observă numai decâtu cumperatoriulu inventiosu.

— Apoi bine, si eu lu-dau asia.

— Asia dîse si asia si facu. Dar' i-veni totusi in minte sê întrebe de cumperatoriulu:

— Dar' apoi cumu sê te cunosc eu pre Doia Ta?

— Forte usioru. Dă-mi gub'a acea sura de pe Dnia Ta, apoi ori-candu si ori-unde me vei vedé, me vei cunosce de pe guba.

— Bine va fi diu aceea! respunse muieru, si dede gub'a pe spatele cumperatoriului. Apoi se duse acasa cu bucuria si spuse barbatului, cumu a amblatu.

Barbatulu catranitu eră p'aci sê-i sucsca grumadii. Luă amblaceii, sê o bata bine, de-a mana.

— Este ore in lume muieru mai prosta, ca tine?

— D'apoi du-te si cauta, de vrei sê scii atâtea!

Barbatulu stete pe cugete: Plecă-voiu anume, cine scie, dar' daca afli si mai prosta ca a mea; atunci inca voi fi mangaiatu.

Precumu cugetă asia si facu. Se luă si se duse multa lume imperatia si intră la unu jidovu, unde află numai pre jupanes'a acasa.

— Cine esci, omule? întreba jidoviti'a.

— Eu sum bucatariulu lui D dieu, respunse omulu, voindu a probă credulitatea si prosti'a jidovitei.

— Tare bine, omu de omenia! Dar rogu-te, nu ai vediutu acolo in cealalta lume pre feciorulu meu pre Nathan!

— Cumu sê nu, seraculu; diu elu e camu golu, si nu pre are neci bani!

— Dar' nu ai face bine, sê-i duci candu vei merge acasa, câte ore ce? I-asiu tramite unu picu de merinde, banisiori si nesce vestminte.

— Pré bucurosu! respunse bucatariulu presumtivu.

Jidoviti'a i-dede o straitia de colaci, 100 de galbini si vestminte frumose. Omulu se luă cu tote cătra casa, plinu de mangaere, că a aflatu muieru mai prosta, de catu a sa, si plinu de bucuria, că si-a capetatu si pretiulu grâului indoitu.

Se vedemu inse, ce s'a templat cu jidoviti'a?

Abiă peste-o ora dupa ce se duse omulu nostru bine incarcatu, sôsî si betranulu Itzigu acasa.

— Amu tramisu la Nathan merinde, 100 de galbini si 2 renduri de vestminte, spuse jidoviti'a cu bucuria.

— Pe cine?

— Pe socaciulu lui Ddieu. Abiă va fi o ora de candu se duse.

— Ai, vai! daca al'a te-a insielatu, crancenu! N'a fostu al'a socaciulu lui D.dieu, ci unu insielatoriulu.

Bietulu jidovu catranitu întreba pe unde s'a dusu, si incalcandu pe unu calu, se luă se ajunga pre insielatoriulu.

Lu-si ajunse intru o margine de padure, dar' omulu nostru lu-a observatu de tempuriu, si a ascunsu tote in tufe.

Sosindu jidovulu la elu, lu-întreba:

Rogu-te, omu de omenia, n'ai vediutu trecandu pe aci pre socaciulu lui Ddieu cu o straitia de colaci si cu nesce vestminte?

— Ba vediutu diu eu, chiaru acumu trecu pe aci prin tufele aste.

— Dar' nu ai face bine, sê te duci dupa elu, sê-lu chiami innapoi?

— Ba merge-voiu pré bucurosu; dar' na gubă mea si cauta de ea pana voi intornă. Apoi ca se amblu mai rapede, dă-mi calulu, că calare pe locu lu-ajungu.

Jidovulu dede calulu la omu si elu remase langa guba. Omulu incalcă pe calu si luandu din tufe straiti'a cu colacii si vestmintele tramise lui Nathanu, se duse cu calu cu totu pe ici in colo, lasandu pre Itzigu se astepte câtu va voi.

Itzigu asteptă câtu asteptă, pe urma apoi se luă pe sam'a, că acest'a a fostu socaciulu lui Domnedieu, si că pre elu lu-a pecalitu si mai reu decâtu pre muieru sa. Se intorse deci acasa cu budiele inflata si nu mai dîse neci unu cuventu de probozela catra muieru.

— Daru ajunsu-ai pre socaciulu lui Ddieu? întreba jidoviti'a pre jupanulu Itzigu.

— Ajunsu-l'amu in marginea padurei.

— Si ce ai ispravitu cu elu?

— Amu tramisu si calulu prin elu la bietulu Nathanu, ca sê nu se ostenesca a amblă pe josu, si se soscesca mai iute si Socaciulu lui Ddieu in ceea lume.

Omulu nostru de acole in colo a fostu pré indestulitu cu muieru sa, pentru că a gasitu nu numai femeia, dar' si barbatu mai prostu de câtu dîns'a.

Apostrofu.

„Telegariu“ lu referandu despre sîdinti'a a dou'a a congresului natiunali bisericescu din Sibiu tienuta la 17/29 sept. se esprime in urmatoriulu modu: „Indata la inceputu se cetesce protocolulu sîdintiei precedente din 16/28 sept. a. c. si dupa putîne modificari se atentică. Alta propuzere (care a fostu cea d'antêia?) face dlu Dr. Maniu etc.

In altu locu totu in acea-si foia se dîce, că Esc. Sa Metropolitulu „nu s'a lasatu in tôte partile, ci numai principiele le-a statoritu.“

Cea d'antêia este o logica minunata, éra asta din urma o traducere fidela de pe nemtiesce. Ca si cum s'a tradusu odata in vremile cele bune – constructiunea unguresca: „Képvisleti rendszer“ prin: „portare de facia de unélta de rendu.“ Apoi se mai vorbesce acolo si despre atare „imbunatafire a preutilor“ si alte basaconii. Câtu despre titlulu congresului vomu observă numai atât'a, că: unii dñi deputati lu-numescu „Inaltu congresu“ altii „Maritu congresu“ era altii numai „Onoratu congresu.“

TRÉNCA si FLÉNCA.

Tr. Éu spune-mi soro Flenca, ce te zolesci si necasiesci atât'a?

Fl. O! lasa-me, lasa-me, nu me mai necasî?

Tr. Da totu si asi vré sê sciu, pentru că te vedu, că nu mai ai stare.

Fl. D'apoi nu me vedi, că amî de două dile totu curatîescu la cismele si pîntenii barbatului meu, pontru că se apropia alegerile cele noué; apoi am audîtu, că la diet'a viitória, numai pe acei-a i-va iubi Pist'a, cari voru avé cisme unguresci si — pînteni.

Maierca inven'ioasa.

Unu omu betranu, ce avea o muere tinera, tragea de mórte, si in starea ace'a dîse muerii sale: muere, eu presimtiu că voiuri muri in se servulu nostru acuma este de multu timpu la noi, are portare buna, si este forte bunu lucratoriu, eu asi dîce, că déca voiuri muri eu sê-lu alegi pre dînsulu de barbatu; dreptu dîci barbata si eu amu cugetatu acést'a acuma — de multu.

Pretinla unui sarutatu.

— Ce platesce una sarutare, intreba unu june pre o féta frumósá? Dela unu cavaleru frumosu nu pretindu — nemica, fu responsulu.

Tiganula si calulu popei.

— Merse tiganulu la pop'a sê se spovedéscá. Intre altele spuse tiganulu că a voituri se fure o gaina dela nasi'a-sa, dar' nu i-a suceso. Acest'a inca chiaru asia pecatu este fetulu meu, ca si candu ai fi furatu, că-ci cugetulu reu este pecatu, dîse pop'a. Tiganulu si-o insemna bine acést'a. Venindu odata pop'a dela tîrgu, si-a legatu calulu de unu stâlp de langa o ospetaria, ér tiganulu vediendu că calulu se uita catra tîérina, unde érá semenatu chiaru nesce ovesu, se puse si-lu deslegá dela stâlp si-lu, duse in grasdu la ospetaria. — Pentru ce mi-ai inchisu calulu, intreba pop'a pre tiganu? — Pentru că a voituri sê mance ovesu; apoi dîa mi-ai spus, că si cugetulu reu inca-e pecatu.

Cavutul meu si alu lui Domnedieu.

Unu omu cam beřivü, gatandu-si banii, nu avea pe ce se mai beë; deci se puse si imbiá pe ospetariu cu o biblia mica, ce avea la sine, ca sê-i mai deë unu patrariu de vinarsu, inse ospetariulu neci asia n'a voituri sê i deë; atunci dîse beřivulu: d'apoi nu-ti e destulu zélogu pentru unu patrariu de vinarsu — cuventulu meu si alu lui Domnedieu.

TANDA si MANDA.

T. Ce nou scii tu frate Mando?

M. D'apoi ace'a că vladic'a de la Orade a transmisu popiloru din Tîér'a lui Dragosiu o clica, prin care-i opresce nê nu cutodie a dovedi ce-va simtîmentu romanescu.

T. Ce vorbesci tu despre clica, aceia va fi enciclica?

M. Asié, asié, d'apoi cumu-i póte elu opri prin ace'a?

T. Da asié, că fiindu ace'a fórte amara, déca sê intempla sê o puna cine-va pe limba, acel'a nu póte vorbi mai multu altu ce-va, decâtu numai despre limb'a lui Pist'a si despre complexulu lui — Gozdu.

T. Da audit'ai tu că pe cocón'a „Federatia“ érá voiesce Pist'a se o iee la procesu?

M. Ba io n'am auditu; da én spune-mi, tu pentru ce?

T. D'apoi pentru ace'a, că ea a dîsu, că constitutiunea lui Pist'a este — absolutismu.

M. Altcum dio neci io nu ti-asi poté face deosebire intre constitutiunea lui Pist'a si intre absolutismu; dar' atât'a potu dîce, că absolutismulu mai constitutiunala a fostu, decâtu — constitutiunea de acum'a.

A fostu totu nópte.

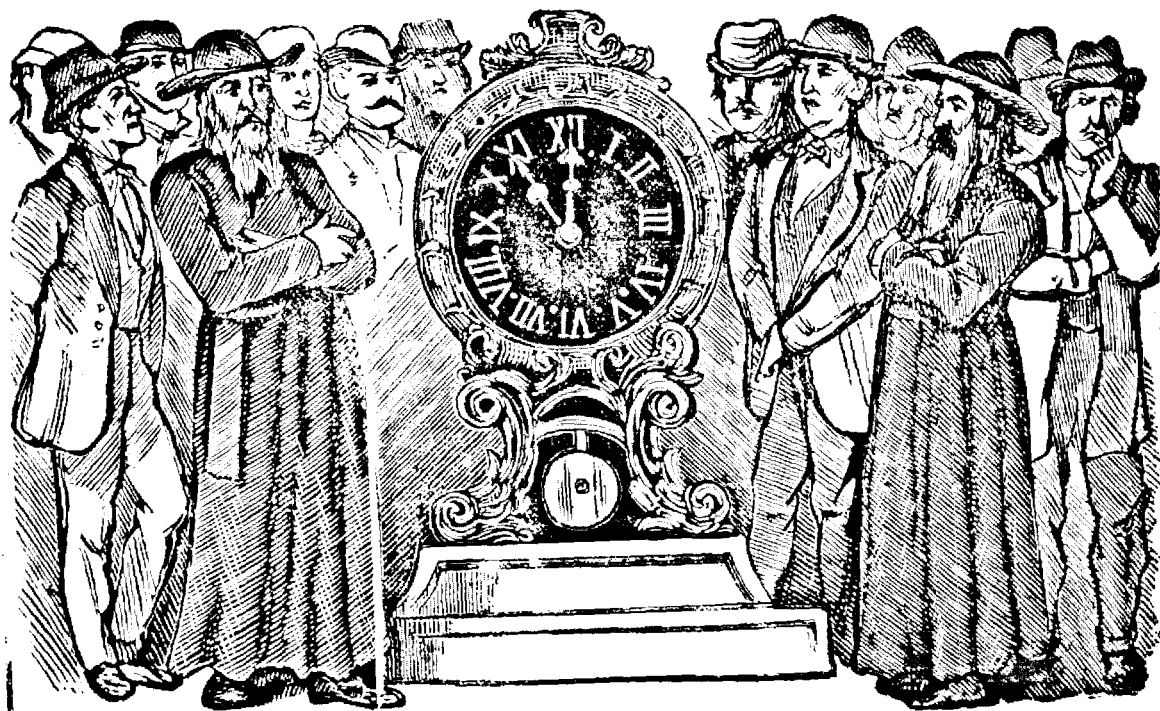
Unu omu si-a cercatu némurile in altu satu departe, unde nu fusese neci odata pana atunci; si ajungandu acolo nópteá, petrecura la unulu dintre nemurile sale pana de catra diua, apoi se culcă si dormi tóta diu'a pana in nópte, apoi si-petrecu la altu nému alu seu tóta nopteá si diu'a érá-si dormi. Astfelu petrecura acolo vr'o diece dile; in urma plecá de acolo, inse nópteá. Ajungandu a casa lu-intrebara cei-a-lalti: că cum e pre acolo si cum si-a petrecutu? Ace'a — dîse elu — că cumu-e pre acolo nu ve potu spune, pentru că câtu am fostu io acolo a fostu totu nópte, se póte, că dóra nu-e neci odata diua; altcum de petrecutu mi-am petrecutu bine, mancari si beuturi am avutu câtu mi-a luat pielea.

Post'a Gareí Satului.

Se deschide prenumeratiune noua pentru trilunulu optomvra - dec. cu 1 fl, 50 cr. Exemplare complete mai sunt inca din inceputulu lui iuliu.

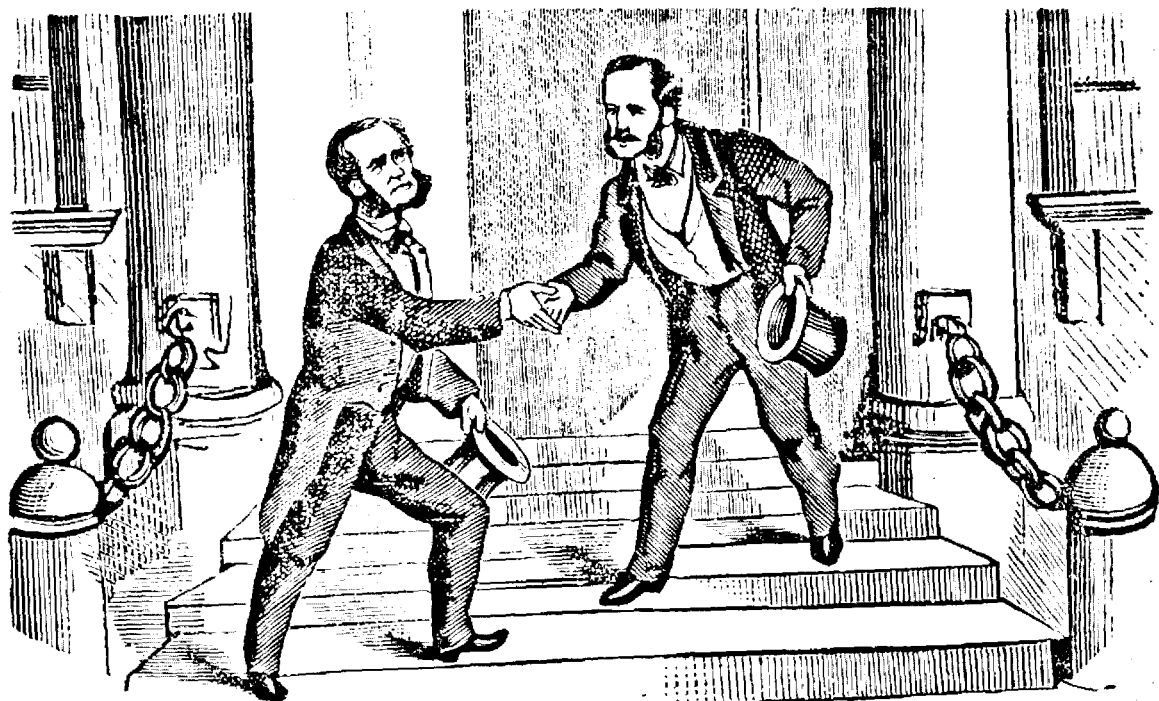
Ce sê facu cu-amorulu meu? Fă ce-ti place dragulu meu! Dar te rogu p'unu Domnedieu, nu me 'ncomodá mereu.

Fruñdia verde din carare. Ce sê-ti facu io dumi-tale? — Ti-am spus odata sê taci, poesii sê nu mai faci.

Éca ór'a a unu-spre-diecea, si romanii inca nici acum'a nu se resolvédia a fi odata solidari si a apucá o cale decisiva. Ei si acum'a totu cu manele in sinu stau!

Unu proverbiu vechiu nemtiescu.

Beust. Buna diu'a, buna diu'a! da ce-e nou?
Auersperg. D'apoi numai ace'a, cá dta te sui, éra io me coboru.

Proprietariu, redactoru respuneiatoriu si editoru: Iosifu Vulcanu.

S'a tiparitu prin Alesandru Kocsi, Piat'i'a de pesci Nr. 9.